

dig og hurtig kunde dæmme op for og stoppe alt, hvad der fremkommer af uheldigt. Drejer det sig om ligefrem forvanskede Kendsgjerninger, kan de mødes med et Dementi, men er der Tale om en tendentiøs Artikel eller Artikler i enkelte Blade, er det vanskeligt og somme Tider maaske ogsaa uklogt at prøve paa Indsigelser; for vi ved alle sammen, hvordan det gaar, naar man skal kæmpe med en Redaktør i hans eget Blad. Hvis der derimod er Tale om en planlagt Kampagne, bliver Forholdet et andet; saa maa man sætte alle Betæneligheder til Side. Det er ogsaa i mange Tilfælde gjort, og det har været gjort med Held. Men, som sagt, det vilde naturligvis være en Illusion at tro, at man helt kunde stoppe op for den Slags. Men derfor maa man ikke kaste Skylden paa det danske Udenrigsministeriums Presseorgan eller paa vore Presseattachéer, thi man afskaffer jo dog ikke Brandvæsenet, selv om det ikke straks kan slukke alle Ildebrande, og Presseorganisationen maa i Virkeligheden i hvert Fald til en vis Grad sammenlignes med et Brandvæsen, der søger ikke alene at imødegaa Ildebrande, men ogsaa at hindre deres Udbrud, og vi har altsaa i mange Tilfælde og paa mange Omraader virkelig haft de bedste Resultater.

Nu er der ikke nogen Tvivl om, at den danske Presse vil kunne yde Udenrigsministeriet og derigennem Landet de største Tjenester. De Tider er forbi, da vi levede ubemærket og idyllisk herhjemme. Verdenskrigen har lært Stormagterne at høre efter og se efter, ogsaa hvad der siges i de smaa Stater; og saa gaar det jo saadan her i Verden, at naar man siger noget, der klinger godt i deres Øren, paa-skønnes det, men det glemmes snart, men alt det, der skurrer i Ørerne, bliver sid-dende tilbage med en mærkelig Fasthed og er meget svært at fordrive. Hvis derfor den danske Presse vil hjælpe lidt, naar vi taler om vore egne Forhold i Relation til Udlandet, og tænke paa ikke i Parti-kampen at komme frem med saadanne Ting, som kan give Bagslag paa os, og som kan bruges mod os igen udefra, vil det være en stor Hjælp. Og hvis den danske Presse, naar den beskæftiger sig med de store Stridsspørgsmaal, som nu en Gang er i Verden, vil tage paa disse Sager med en vis Lempe, saa vil det sikkert ogsaa gavne os. Jeg mener selvfølgelig ikke, at Pressen i nogen Grad skulde lægge Skjul paa sine virkelige Meninger eller paa sin Overbevisning, jeg mener kun, at den

kunde skaffe Udenrigsministeriet og derigennem Landet en god Støtte ved at tage lidt Hensyn.

Inden jeg forlader Omtalen af Pressebureauet, vil jeg gerne sige, at det er meget vanskeligt for Pressebureauet at vise et direkte Resultat af sit Arbejde, saaledes at man kan pege derpaa og sige: Dette og dette har vi gjort. Forholdet ligger nemlig saaledes, at naar en Presseattaché i et eller andet nærmere eller fjernere Land henvender sig til en Mand i en fremstaaende Stilling og med Indflydelse paa Pressen, lykkes det med gode Argumenter næsten i alle Tilfælde at faa vedkommende til at modificere sine Anskuelser og se anderledes paa det Spørgsmaal, der er Tale om. Men i alle Tilfælde vil det blive gjort til en absolut Betingelse, at det ikke under nogen Omstændighed røbes, at en saadan Henvendelse har fundet Sted. Derfor er Presseinstitutionen lidt handikappet i Retning af at vise hen til direkte Resultater.

Det ærede Medlem Hr. Drachmann har i en stor Tale omtalt den aktive Handelspolitik. Den højtærede Statsminister har allerede i Dag haft Lejlighed til at komme ind paa dette Spørgsmaal, saa jeg skal fatte mig i Korthed. Jeg vil kun sige, at Spørgsmaalet i Øjeblikket er særlig aktuelt, fordi vi staar overfor Afslutningen af en Række Handelstraktater, ikke alene med de gamle Lande, der har opsagt deres Traktater, men ogsaa med de nye Lande, der er kommet til paa Europakortet. Jeg haaber oprigtigt, at disse Forhandlinger, naar de begyndes, maa kunne føres, baade uden at vi dør af Skræk, og ogsaa uden at vi behøver at slaa i Bordet. Jeg tror, den gyldne Mellemvej her er god. Traktaterne skal jo afsluttes i gensidig Interesse. Men selvfølgelig, denne Art Traktatafslutning vil altid blive til en Kamp eller i hvert Tilfælde en Tovtrækning, og det er givet, at under saadanne Forhold — det har det ærede Medlem fuldkommen Ret i — gælder det om paa alle Maader at staa saa godt rustet som muligt, for at man, naar Resultatet foreligger, skal have faaet, hvad man har Ret til, eller hvad der tilkommer en. Derfor har vi ogsaa Traktatkommissionen, hvor Erhvervene har Plads, og det er mit bestemte Haab, at det gode Samarbejde mellem Udenrigsministeriet og Erhvervene, som under Krigen satte saa overordentlig glædelige Frugter, ogsaa maa kunne fortsættes til Gavn for Landet nu i Fredens Dage.

Spørgsmaalet om Højhedsretten over